

Sygn. akt I C 979/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: prot. sąd. Dominika Lasek

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Sp. Jawnej w L.**

przeciwko **R. B. R.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Krakowie w dniu 3 września 2013 r. sygn. akt I C 979/13;

II. nieuiszczonymi kosztami sądowymi od których uiszczenia pozwana była zwolniona obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 979/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 października 2014 r.

Strona powodowa Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) sp.j. w L. wniosła o uznanie w stosunku do niej za bezskuteczną umowy darowizny z dnia 20 maja 2010 r., mocą której K. R. (1) (będący zarazem dłużnikiem strony powodowej) darował pozwanej R. B. R. nieruchomości gruntową położoną w K., w dzielnicy P. przy ul. (...), zabudowaną budynkiem mieszkalnym murowanym dwukondygnacyjnym, dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), w zakresie przysługujących stronie powodowej wobec dłużnika K. R. (1) wierzytelności wynikających w tytułów wykonawczych w postaci nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej w sprawach o sygn. akt V GNc 304/10, V GNc 305/10, V GNc 306/10, V GNc 307/10, V GNc 308/10, V GNc 309/10, V GNc 310/10, V GNc 311/10, V GNc 312/10, V GNc 313/10, V GNc 314/10, V GNc 320/10. Suma kwot głównych zasądzona ww. nakazami zapłaty wynosi 78.582,81 zł.

Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu powodowe przedsiębiorstwo wskazało, że jest wierzycielem K. R. (1) (ojca pozwanej) i przysługują mu wobec niego wierzytelności zasądzone na podstawie wskazanych tytułów wykonawczych. Prowadzona przeciwko dłużnikowi na podstawie przedmiotowych tytułów wykonawczych egzekucja okazała się bezskuteczna. W dniu 20 maja 2010 r. (tj. po wydaniu ww. nakazów zapłaty) K. R. (1), aktem notarialnym Rep. A nr (...) sporządzonym przed Notariuszem A. F. darował swojej córce a pozwanej w niniejszej sprawie R. B. R. należącą do K. R. (1) nieruchomości stanowiącą działkę nr (...), o powierzchni (...) ha wraz z częściami składowymi, położoną w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa- Podgórze w Krakowie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Wartość darowizny strony określiły na 750 000 zł.

Strona powodowa wskazała, że po otrzymaniu wiadomości, iż dłużnik dokonał darowizny na rzecz pozwanej złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w celu rozstrzygnięcia, czy dłużnik dopuścił się popełnienia czynu określonego w art. 300 § 1 k.k., mianowicie czy posiadając świadomość grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, działał z zamiarem udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela przez to, że darował składniki swojego majątku. Po przeprowadzeniu postępowania Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie II Wydział Karny, w wyroku wydanym w sprawie pod sygn. akt II K 755/11/P, uznał K. R. (1) winnym zarzucanego mu czynu z art. 300 § 1 k.k.

K. R. (1) był przez stronę powodową wzywany do zapłaty i na cztery miesiące przed dokonaniem darowizny uznał swój dług wobec strony powodowej, deklarując wpłaty, których nie dotrzymał. Nadto w dacie zawarcia umowy darowizny były już wydane i doręczone darczyńcy nakazy zapłaty zobowiązujące go do uregulowania zobowiązań wobec powodowego przedsiębiorstwa, zatem dokonując darowizny darczyńca miał świadomość działania z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Wskutek dokonanej czynności prawnej dłużnik stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed dokonaniem czynności. Aktualny stan majątkowy dłużnika nie pozwala na zaspokojenie roszczenia wierzyciela, na co wskazuje bezskuteczność postępowania egzekucyjnego.

Zgodnie a domniemaniem zawartym w art. 527 §3 k.c., jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej w pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Pozwana, będąca córką dłużnika, jest osobą będącą w szczególnie bliskim stosunku z dłużnikiem, zatem należy przyjąć, iż była świadoma stanu majątkowego swojego ojca. Ponadto pozwana wskutek umowy darowizny otrzymała korzyść majątkową nieodpłatnie, zatem na mocy art. 528 k.c. wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W dniu 3 września 2013 r. Sąd wydał w niniejszej sprawie wyrok zaoczny, w którym uznał za bezskuteczną w stosunku do powoda Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowego (...) Spółka Jawna w L. umowę darowizny na rzecz pozwanej R. B. R. nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie zawartą w dniu 20 maja 2010r. przed notariuszem A. F. w Kancelarii Notarialnej w K. przy ul. (...), rep. A (...), pomiędzy K. R. (1) a pozwaną R. B. R., co do wierzytelności przysługujących powodowi w stosunku do K. R. (1) stwierdzonych nakazami zapłaty wydanymi przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej w sprawach sygn. akt: V GNc 304/10, V GNc 305/10, V GNc 306/10, V GNc 307/10, V GNc 308/10, V GNc 309/10, GNc 310/10, V GNc 311/10, V GNc 312/10, V GNc 313/10, V GNc 314/10, V GNc 320/10. Sąd zasądził nadto od pozwanej R. B. R. na rzecz strony powodowej Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowego (...) Spółka Jawna w L. kwotę 7.547,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego wyroku pozwana złożyła sprzeciw, żądając uchylecia zaskarżonego wyroku zaocznego i oddalenia powództwa oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła, że nieprawdą jest jakoby dłużnik K. R. (1) w wyniku dokonanej darowizny stał się niewypłacalny i aby dokonał darowizny z pokrzywdzeniem wierzyciela. Pieniądze na zakup nieruchomości przy ul. (...) (będącej przedmiotem darowizny) pochodziły z majątku M. P. – babki pozwanej (która uzyskała je ze sprzedaży nieruchomości stanowiącej jej własność, a położonej w K. przy ul. (...)). M. P. przekazała ojcu pozwanej jako pożyczkę pieniądze pochodzące z jej majątku z przeznaczeniem na zakup działki pod budowę domu dla niego oraz jego żony M. R.. Jednak w 2006 r. doszło do rozstania matki pozwanej z dłużnikiem. Strony uzgodniły, iż zwrot kwot przekazanych przez babkę pozwanej nastąpi na rzecz pozwanej w formie rzeczowej, tj. nieruchomości zakupionej pod budowę domu. Następnie w 2010 r. K. R. (1) dokonał darowizny domu na rzecz córki, aby w ten sposób zwrócić pieniądze uzyskane od swojej teściowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 stycznia 2010 r. darczyńca K. R. (1) oświadczył, że jest zobowiązany do zapłaty wierzycielowi, tj. Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) spółka jawna w L. należności pieniężnych w kwocie 92,360,11 zł z tytułu zakupionych materiałów elektrotechnicznych, których odbiór potwierdza bez zastrzeżeń. Dłużnik oświadczył, iż dług jest niekwestionowany oraz zobowiązał się do jego spłaty.

- dowód: oświadczenie o spłacie długu k. 51;

W dniu 16 kwietnia 2010 r. Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej Wydział V Gospodarczy w sprawach o sygn. akt V GNc 304/10, V GNc 305/10, V GNc 306/10, V GNc 307/10, V GNc 308/10, V GNc 309/10, V GNc 310/10, V GNc 311/10, V GNc 312/10, V GNc 313,10, V GNc 314/10, V GNc 320/10 wydał nakazy zapłaty, mocą których zasądził od K. R. (1) na rzecz powoda - Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowego (...) spółki jawnej w L. kwoty: 10.386,17, 1.533,97 zł, 1.524,98 zł, 1.503,65 zł, 14.000 zł, 12.012,77 zł, 10.067,15 zł, 11.228,80 zł, 1.524,26 zł, 1.755,13 zł, 1.591,45 zł, 11.454,48 zł, wraz z odsetkami szczegółowo wskazanymi w orzeczeniach oraz kosztami procesu. Suma kwot głównych należności zasądzonych ww. nakazami zapłaty wynosi 78.582,81 zł. W dniu 5 sierpnia 2010 r. nadano wszystkim przedmiotowym nakazom zapłaty klauzule wykonalności.

- dowód: odpisy nakazów zapłaty, k. 23 - 37;

W dniu 22 kwietnia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ M. Z. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego toczącego się na podstawie powołanych tytułów wykonawczych z uwagi na to, że w toku postępowania egzekucyjnego stało się oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

- dowód: postanowienie k. 38-39;

Z zaświadczenia wydanego w dniu 13 maja 2013 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ M. Z. wynika, że na dzień umorzenia egzekucji, tj. na 22 kwietnia 2013 r. należność dla wierzyciela wynosiła: należność główna 78.582,81 zł, odsetki wyliczone na dzień 22 kwietnia 2013 r. w wysokości 35.754,83 zł; koszty procesu 18.872,43 zł; koszty adwokackie w egzekucji 3.600 zł, koszty klauzuli 138 zł.

- dowód: zaświadczenie k. 40;

W dniu 20 maja 2010 r. K. R. (1) aktem notarialnym rep. A nr (...) sporządzonym przed Notariuszem A. F. darował swojej córce a pozwanej w niniejszej sprawie R. B. R. należącą do niego nieruchomość stanowiącą działkę nr (...), o powierzchni (...) ha wraz z częściami składowymi, położoną w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Wartość darowizny strony określiły na 750 000 zł.

- dowód: umowa darowizny k. 41 – 44;

Wyrokiem z dnia 29 marca 2012 r., sygn. II K 155/11/P, K. R. (1) został uznany za winnego zarzucanego mu czynu, tj. tego że w dniu 20 maja 2010 r. w K. będąc właścicielem nieruchomości objętej KW nr (...), w sytuacji grożącej mu niewypłacalności z tytułu nieuregulowania należności wynikających z zakupu towaru za kwotę 78.066,69 zł, uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela (...) sp. j. poprzez dokonanie darowizny ww. nieruchomości na rzecz osoby najbliższej, tj. popełnienia przestępstwa z art., 300 § 1 k.k.

- dowód: odpis wyroku k. 54-55;

Na dzień 17 kwietnia 2014 r. postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Podgórze w Krakowie E. C. przeciwko dłużnikowi K. R. (2) o egzekucję świadczeń pieniężnych wynikających z tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej w dniu 16 kwietnia 2010 r., sygn. akt V GNc 304/10, okazało się całkowicie bezskuteczne.

- dowód: zawiadomienie k. 126;

Darczyńca K. R. (1) pozostawał w stanie rozdzielnności majątkowej z żoną M. R.. Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód nastąpiło w 2009 r. K. R. (1) nie posiadał żadnego majątku poza samochodem, prowadził firmę elektro-instalacyjną, która nie posiadała istotnego majątku, biuro firmy znajdowało się w wynajętym lokalu.

Dłużnik obecnie nie posiada żadnego istotnego majątku, do którego mogłaby zostać skierowana egzekucja należności strony powodowej, uzyskuje dochody w wysokości ok. 1.500,00 zł miesięcznie.

Pozwana w 2013 r. przeniosła własność nieruchomości stanowiącej przedmiot spornej darowizny na rzecz siostry O. R..

- dowód: zeznania M. R. złożone na rozprawie w dniu 3 lipca 2014 r., zeznania świadka K. R. (1) złożone na rozprawie w dniu 07 października 2014 r ;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu ani nie była kwestionowana przez strony, za wyjątkiem przedstawionego przez pozwaną oświadczenia z dnia 10 lutego 2006 r. k. 128 oraz oświadczenia z dnia 27 marca 2006 r. k. 129. Sąd uznał, iż przedmiotowe dokumenty - mimo iż nie kwestionowane przez stronę przeciwną, nie są wiarygodne co do ich treści, a także co do rzeczywistej daty ich sporządzenia.

Sąd miał nadto na względzie ustalenia wydanego w dniu 29 marca 2012 r., w sprawie sygn. II K 755/11/P, wyroku skazującego dłużnika za popełnienie przestępstwa, którymi tutaj. Sąd jest związany, i które nie pozwalają na dokonanie ustaleń, na podstawie dowodów oferowanych przez strony, pozostających w jakiegokolwiek sprzeczności z treścią przywołanego wyroku, z którego jednoznacznie wynika, że dokonując spornej darowizny dłużnik działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony także (w niewielkim zakresie) na podstawie zeznań świadków, a to M. R. oraz K. R. (1) i pozwanej R. R., za wyjątkiem tej części zeznań przywołanych świadków i pozwanej, w której twierdzili oni, jakoby darowizna była faktycznie wynikiem podjętych przez dłużnika zobowiązań, wynikających z umowy pożyczki zawartej z M. P.. Sąd uznał zeznania te w tej części za niewiarygodne, jako że pozostawały one nie tylko w sprzeczności z ustaleniami powołanego wyroku karnego, ale także, w ocenie Sądu, jawiły się jako wysoce wątpliwe, powstałe na użytek niniejszego postępowania ex post, mające w istocie uwiarygodnić linię obrony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód żądał uznania za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej - umowy darowizny, mocą której K. R. (1) darował swojej córce R. B. R. należącą do niego nieruchomość.

Stosownie do treści artykułu 527 k.c. gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli korzyść majątkową uzyskał przedsiębiorca pozostający z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych, domniemywa się, że było mu wiadome, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 4).

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i orzecznictwa pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania spornej czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia czyli wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej. Ocena zasadności skargi pauliańskiej wymaga ustalenia, czy pokrzywdzenie wierzycieli zachodzi w chwili orzekania, w innej chwili nie wiadomo bowiem, czy prawo zaspokojenia doznało uszczerbku (por. np. wyrok SN z dnia 16.12.2011 r., V CSK 35/11, LEX nr 1130304).

Kwestia działania dłużnika jako darczyńcy z pokrzywdzeniem wierzycieli i ze świadomością tego pokrzywdzenia została przesądzona ustaleniami wyroku skazującego dłużnika za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej, którymi tut. Sąd z mocy art. 11 k.p.c. jest związany. W wyroku z dnia 29 marca 2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie Wydział II Karny, w sprawie sygn. akt II K 755/11/P, jednoznacznie stwierdzono bowiem, że K. R. (1) jest winny zarzucanego mu czynu, tj. tego że w dniu 20 maja 2010 r. w K. będąc właścicielem nieruchomości objętej KW nr (...), w sytuacji grożącej mu niewypłacalności z tytułu nieuregulowania należności wynikających z zakupu towaru za kwotę 78.066,69 zł, uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela (...) sp. j. poprzez dokonanie darowizny ww. nieruchomości na rzecz osoby najbliższej, tj. popełnienia przestępstwa z art. 300 § 1 k.k.

W niniejszej sprawie w wyniku spornej czynności prawnej korzyść majątkową uzyskała osoba najbliższa dla darczyńcy (jego córka) zatem zachodzi domniemanie, że wiedziała ona, że darczyńca działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Nadto, jako że korzyść tę osoba trzecia (córka darczyńcy) uzyskała bezpłatnie wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby obdarowany nie wiedział i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mógł się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 528 k.c.).

Pozwana w niniejszym postępowaniu twierdziła i starała się wykazać, że dokonane na jej rzecz przysporzenie nie było bezpłatne bowiem wynikało z rozliczeń rodzinnych, tj. zobowiązania ojca pozwanej do przeniesienia własności nieruchomości na rzecz pozwanej w razie rozstania z jej matką.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w ocenie Sądu, w żaden sposób nie potwierdziło powyższego twierdzenia. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków, tj. M. R., K. R. (1) oraz zeznaniom pozwanej R. R. w zakresie, w jakim twierdzili oni, że przedmiotowa darowizna była niejako „zwrotem pożyczki” udzielonej dłużnikowi przez babkę pozwanej M. P.. Nadto Sąd nie uznał za wiarygodne i przekonujące oświadczeń dotyczących udzielenia pożyczki, przedstawionych przez pozwaną. Darczyńca dokonując przedmiotowej darowizny znajdował się już w trudnej sytuacji finansowej, nie regulował wymagalnych zobowiązań wobec strony powodowej czego miał pełną świadomość, jako że w styczniu 2010 r. uznał pisemnie dług wobec powodowego przedsiębiorstwa i zobowiązał się do jego spłaty w określonych terminach, które następnie nie zostały dochowane. Nadto w dniu 16 kwietnia 2010 r. zostały wydane przeciwko darczyńcy nakazy zapłaty opiewające na łączną kwotę 78.582,81 zł, którą winien on zapłacić stronie powodowej. Mimo tego w dniu 20 maja 2010 r. dłużnik uszczuplił swój majątek, darując nieruchomość przy ul. (...) w K. córce R. R.. W konsekwencji kierowane na wniosek wierzyciela (strony powodowej) do majątku dłużnika (darczyńcy) egzekucje celem wyegzekwowania należnych kwot okazały się bezskuteczne. Bez znaczenia pozostają twierdzenia pozwanej o przysługujących dłużnikowi wierzytelnościach w stosunku do firmy (...) (prowadzącej działalność deweloperską) i porozumieniach dotyczących ich zapłaty na rzecz strony powodowej tytułem zobowiązań dłużnika (vide: k. 134-141) skoro jak wprost wynika z zeznań dłużnika ostatecznie do ich zapłaty i umorzenia zobowiązania dłużnika w ten sposób do chwili obecnej nie doszło.

Wszystkie te okoliczności, patrząc przez pryzmat aktualnej sytuacji finansowej dłużnika, wskazują w ocenie Sądu, iż działanie dłużnika polegające na dokonaniu darowizny, w istocie podyktowane było zamiarem uniknięcia odpowiedzialności finansowej z tego składnika majątku (darowanej nieruchomości) wobec narastającego zadłużenia darczyńcy. Twierdzenie obdarowanej jakoby darowizna faktycznie była zwrotem pożyczki jest z punktu widzenia Sądu wysoce wątpliwe, jawiące się jako okoliczność powstała na użytek niniejszego postępowania ex post, mająca, jak wyżej wspomniano, uwiarygodnić linię obrony pozwanej.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że zaskarżona czynność prawna dłużnika w postaci umowy darowizny nieruchomości z dnia 20 maja 2010 r. na rzecz córki dłużnika - pozwanej R. R. niewątpliwie została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Pokrzywdzenie wierzycieli powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 2001 r. IV CKN 525/00, Lex nr 53110). Na skutek zawarcia przez darczyńcę z pozwaną umowy darowizny nastąpiło znaczne zmniejszenie majątku dłużnika, gdyż darowana pozwanej mocą tej umowy nieruchomość o wartości około 750 000 zł mogłaby w całości zaspokoić wierzytelność strony powodowej względem dłużnika. Prowadzone zaś postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do zaspokojenia powodowego przedsięwzięcia, nie jest przy tym realne, ze względu na niską jego wysokość, zaspokojenie należności strony powodowej z wynagrodzenia uzyskiwanego przez powoda. Wyegzekwowanie należności ulegnie bowiem niewspółmiernie znacznemu oddaleniu w czasie w stosunku do sytuacji, gdyby egzekucję skierowano do nieruchomości.

Z tych przyczyn zachodziły podstawy do utrzymania wyroku zaocznego wydanego w niniejszej sprawie w dniu 03 września 2013 r. w całości w mocy.

Mając powyższe na względzie, na zasadzie art. 347 k.p.c., orzeczono jak w pkt I. sentencji.

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzekł Sąd na zasadzie art. 98 §1 i 3, art. 99 k.p.c. oraz §2 ust. 1 i 2 i §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jednol. Dz. U. z 2013, poz. 490), stosownie do wyniku procesu zasądając je w całości od pozwanej, jako strony przegrywającej sprawę, na rzecz powoda. Na koszty te po stronie powoda składa się poniesiona przez powoda opłata należna od pozwu w kwocie 3.930,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 7.200,00 zł oraz poniesiona przez pełnomocnika opłata od udzielonego mu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł

O nieuiszczonych kosztach sądowych, od których uiszczenia pozwana została zwolniona (obejmujących koszty postępowania na skutek sprzeciwu od wyroku zaocznego) orzekł Sąd na zasadzie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jednol. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025).